

[Patursson.]

§ 11 — det er vist den nye Lagtingslovs § 17 — skal alle Ting, der har Interesse for Færøerne, forelægges Lagtinget. Det gaar vi i hvert Tilfælde ud fra. Det er sket to Gange, bl. a. nu for ikke saa lang Tid siden, at der er Sager, som man ikke har forelagt Lagtinget, idet man har sagt: Ja, men det er Statssager. Vi har beklaget os over, at de ikke blev forelagt Lagtinget. Den ene Gang var, da de færøske Sager fra Justitsministeriet blev fordelt til de forskellige Ministerier. Gennem 2—3 Samlinger klagede Lagtinget over, at denne Sag ikke var blevet det forelagt. Den anden Gang var, da Brugen af vore to Embedsmænds Navne, Titler om man vil, Sorensskriver og Landfoged, blev afskaffet i den nye Retsplejelov, uden at man spurgte Lagtinget, eller, rettere sagt, mod Lagtingets Villie. Da klagede vi ogsaa gentagne Gange, men det har ikke hjulpet. Jeg synes ikke, det er rigtigt, og det viser ikke nogen Velvillie fra Administrationens Side herved, naar man paa denne Maade forbigaar Lagtinget og undlader at opfylde vore Ønsker.

Jeg har ikke stort andet at sige, end at jeg er glad for, at jeg har kunnet fremføre mine Grunde for, at jeg holder paa, at det ikke er rigtigt, at det færøske Kongsgods staaer opført som Statsaktiv. Jeg har forelagt mine Grunde — jeg taler maaske ikke saa forstaaeligt, som jeg skulde, jeg taler nu det danske Sprog saadan, som jeg kan det.

Det ærede 7de landstingsvalgte Medlem ærede, at jeg skulde have været opmærksom paa dette Spørgsmaal noget før. Ja, jeg var jo i Landstinget, det var vist i 1918—19 eller der omkring, men da havde jeg, som det ærede Medlem maaske husker, saa meget andet at bestille — vi havde jo da en Kommission, som sad her og arbejdede, og af den var jeg et meget interesseret og meget aktivt Medlem, saa jeg havde ikke Tid til at pløje alle Tal i Finansloven og Statsregnskabet igennem, det var fuldstændig umuligt. Jeg opdagede det, som sagt, ikke før i Fjor, da jeg kom herved, da havde jeg bedre Tid. Derfor paatalte jeg det lige straks og vilde have min Forespørgsel fremmet i Fjor, men det lykkedes jo ikke paa Grund af Omstændighederne.

Vedrørende Udtalelserne af det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Effersøe) skal jeg tillade mig at henvise til en Udtalelse i „Dimmalætting“ — det ærede Medlem citerede jo ogsaa et Blad, saa jeg maa ud-

bede mig Formandens Tilladelse til at citere nogle Linier — „Dimmalætting“ for 8. Maj 1929, Nr. 36. Heri skriver Bladet, og det er det ærede Medlems færøske Organ:

„Hr. Effersøe er ikke valgt af de færøske Vælgere og kan som Følge heraf ikke tale i den færøske Befolknings Navn.“

Da det ærede 6te landstingsvalgte Medlem ikke vides at have taget Afstand fra denne Udtalelse i sit eget Partiorgan, og det ærede Medlem saaledes i Kraft af sin egen og sit Partis Anskuelse intet Mandat kan have til i dette høje Ting at udtale sig paa den færøske Befolknings Vegne, finder jeg ingen Anledning til at indlade mig i Diskussion med det ærede Medlem angaaende den foreliggende Sag paa Dagsordenen.

Rytter: Jeg er tilfreds med Diskussionen mellem den højtærede Finansminister og mig, thi jeg tror, at der ikke nu vil kunne være Tvivl om Sagens Sammenhæng. Jeg vil dog erindre den højtærede Finansminister om, at den ærede Forespørger gentagne Gange pointerede: Det, der interesserer mig, er ikke Spørgsmaalet om Værdiansættelsen, men udelukkende Spørgsmaalet om Berettigelsen af at opføre Godset paa den danske Stats Regnskab. Derfor vilde den højtærede Finansministers Udtalelser være blevet misforstaaet paa Færøerne, naar det kunde citeres, at Ministeren mente, at det Spørgsmaal, som det ærede Medlem har draget frem, ikke om Værdiansættelsen, men om Berettigelsen til at opføre Godset paa Statsregnskabet, burde have været forelagt Lagtinget. Nu staaer det klart for alle, at ogsaa den nuværende højtærede Finansminister er enig med mig i, at med Hensyn til Spørgsmaalet om Berettigelsen af at optage det var der ingen Tvivl. Hvad Spørgsmaalet om Værdiansættelsen angaar, kan der derimod maaske være Tvivl, men naar det er det eneste Stridspunkt mellem den højtærede Finansminister og mig, saa skal jeg ikke omtale det mere, thi det andet Spørgsmaal er Hovedpunktet, paa Færøerne i alt Fald. Jeg synes stadig, at Værdiansættelsen er rigtig. Forholdet er det, at Lagtinget lige har nedsat en stor Kommission, næsten udelukkende bestaaende af Lagtingsmedlemmer, og de henholdt sig til denne Vurdering. Men jeg slaar altsaa fast, at med Hensyn til Spørgsmaalet om selve Berettigelsen, om, at Staten ejer Kongsgodset, er den højtærede Finansminister og